

ת"ד 7123/08/14 - מדינת ישראל נגד רונית שטרן

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

ת"ד 7123-08-14 מדינת ישראל נ' שטרן
תיק חיצוני: 188253/2014

בפני	כב' השופטת רונה פרסון
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמת	רונית שטרן

הכרעת דין

1. כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום בגין עבירה של אי מתן אפשרות להולך רגל להשלים החצייה בבטחה - עבירה לפי תקנה 67(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961, נהיגה רשלנית - עבירה לפי סעיף 62(2) וסעיף 38(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] והתנהגות שגרמה חבלה לגוף - עבירה לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה.

2. על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 24.4.14 סמוך לשעה 09:00, נהגה הנאשמת ברכב פרטי מסוג אופל מס' 51-659-10, בקרית מוצקין ברחוב אוסישקין והגיעה לפני הצומת עם רחוב ויצמן. הכביש במקום הוא דו סטרי ובכיוון נסיעת הנאשמת שני נתיבים. הכביש היה תקין, מזג האוויר גשום והראות טובה. במקום מסומן מעבר חצייה להולכי רגל הנראה היטב לעין ומצד ימין מוצב תמרור 306 "זכות קדימה להולך רגל" המורה על קיומו.

אותה עת, במקום הנ"ל ומימין לשמאל ביחס לכיוון נסיעת הנאשמת, חצה את הכביש בתוך מעבר החצייה, שקד נסימוב (להלן: "שקד"), יליד שנת 1993 (אשר הספיק לחצות כ-5 מטר מהמעבר עד שנפגע), וזאת לאחר שרכב אלמוני עמד בנתיב הימני ואפשר לו להשלים החצייה בבטחה. הנאשמת נהגה ברכבה ברשלנות בכך שלא שמה לב לדרך, הסבה מבטה לשמאל על מנת לוודא שהדרך פנויה, תוך שהיא ממשיכה בנסיעה, לא הבחינה בהולך הרגל, לא אפשרה לו להשלים החצייה בבטחה, פגעה בו הפילה אותו לכביש (להלן: "התאונה"). כתוצאה מהתאונה נחבל שקד בגופו ונזקק לטיפול רפואי.

3. הנאשמת כפרה בעובדות כתב האישום וטענה כי כלל לא פגעה בשקד במכוניתה וכי הוא בדה גרסתו על מנת להוציא כספים מחברת הביטוח.

4. מטעם המאשימה העידו שקד ובוחן התנועה מר נאדי מזאריב (להלן: "**מר מזאריב**"). כמו כן הוגשו מסמכים אשר נערכו על ידי מר מזאריב: סקיצה מביקור בזירת האירוע, תצלומים ממקום האירוע, דו"ח בוחן ותרשים. כמו כן הוגש טופס סיכום המחלקה לרפואה דחופה בה נבדק שקד ביום התאונה וכן הוגשה בהסכמה הודעתה של הנאשמת במשטרה.

מטעם ההגנה העידה הנאשמת והוגשה הודעתו של שקד במשטרה.

דיון והכרעה

5. לאחר ששמעתי את העדים והתרשמתי מהופעתם ולאחר שעיינתי במוצגים ושקלתי טענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה לפיה עובדות כתב האישום הוכחו מעבר לכל ספק סביר.

6. לעניין נסיבות אירוע התאונה העיד שקד במשטרה כי "**בתאריך 24.4.14 בסביבות השעה 12:30 לערך חציתי במעבר חצייה ברח' ויצמן בקרית מוצקין. כאשר הגעתי לאמצע מעבר החצייה וכאשר בעודי חוצה היה רכב עומד שנתן לי לחצות את מעבר החצייה בביטחה ולפתע באמצע המעבר הנהגת נתנה גז ופגעה בי והעיפה אותי כ-1 מ' לערך ועפתי על מכסה המנוע של הרכב שלה**".

בעדותו בבית המשפט ציין כי, בעת "שירד" למעבר חציה, "**ועברתי את החצי הראשון כשהגעתי לרכב שלה שהוא היה הרכב השני היא נתנה גז ולא יודע למה וקיבלתי מכה בצד שמאל ועפתי כמה מטרים קדימה**" (עמ' 1 שורות 12-13 לפרוטוקול הדיון מיום 8.2.15).

7. נוכח התרשמותי מעדותו של שקד מצאתי לאמץ את גרסתו ולקבוע כי אכן נפגע בעת שחצה את הכביש על מעבר החציה. ככל שקיים חוסר דיוק בין הגרסה הראשונה שמסר שקד במשטרה לבין גרסתו בבית המשפט, כגון לעניין המרחק בו הועף או לגבי התלונות בבית החולים ובמשטרה לעניין הפגיעה לא מצאתי כי מדובר בסתירות היורדות לשורשו של עניין ואשר יש בהן כדי להכריע אודות נסיבות התאונה ואודות שאלת אחריותה של הנאשמת לתאונה.

8. לא נעלם מעיני כי עדותו של שקד לעניין נסיבות אירוע התאונה היא עדות יחידה, אך נוכח התרשמותי ובזהירות ראויה שוכנעתי כי היא משקפת את הנסיבות האמיתיות לאירוע.

9. לעומת זאת, גרסתה של הנאשמת לפיה התאונה התרחשה אחרי מעבר החציה, לא שכנעה אותי ולא מצאתי לקבל אותה.

הנאשמת מסרה במשטרה את גרסתה כדלקמן (ת/2):

"בתאריך 24/4/14 בשעה 09:00 לערך נהגתי ברכב אופל פרטי מס' 5165910 בקרית מוצקין ברח' אוסישקין. כשהגעתי לכיכר עם רחוב וויצמן עצרתי עצירה מוחלטת הייתי בנתיב שמאל מבין 2 נתיבים בצד ימין עצר רכב מסחרי לבן שחסם לי את שדה הראיה לימין תוך כדי מתן זכות קדימה לרכבים בכיכר הסתכלתי שמאלה וכשלא היה רכב משמאל החזרתי את המבט ישר הורדתי את הרגל מהבלם אז הרכב התקדם מעט קדימה והולך רגל שהיה בסוף החצייה שם יד על נתן מכה שאני אזהר על מכסה מנוע בצד השמאלי ליד או מול מושב נהג."

גרסה דומה מסרה הנאשמת בעדותה בבית המשפט.

הנאשמת העידה כי הרכב שלה והרכב השני נעצרו **"על מעבר החצייה ולגמרי אחרי. הפנס היה אחרי מעבר החצייה. הנהג השני עם הטרגניט היינו באותו קו."** כן העידה כי הולך הרגל עבר **"בוודאות לא במעבר חצייה."** (עמ' 9 שורות 21-23, 29-30 לפרוטוקול הדיון). מצאתי לדחות טענה זו של הנאשמת.

10. מר מזאריב ציין בדוח בוחן התנועה (ת/5) כי בכיוון נסיעת הרכב ברחוב אוסישקין בקריית מוצקין מדרום לצפון שדה הראיה פתוח למקום התאונה ממרחק 28 מ' וממרחק זה ניתן להבחין בהולכי רגל שבכוונתם לחצות מימין לשמאל במעבר החצייה וכל זאת ללא הפרעה או הגבלה. כמו כן, בעצירה לפני מעבר החצייה ובהפניית מבט לשמאל ניתן להבחין בכלי רכב שמתקרבים משמאל במעגל התנועה וזאת ממרחק 40 מ' ללא הפרעה או הגבלה.

מסקנותיו של מר מזאריב בדוח הן שרכבה של הנאשמת נסע ברחוב אוסישקין בקרית מוצקין מדרום לצפון, בנתיב שמאל מבין שני נתיבים בהתקרבו למעבר החצייה. הרכב פגע עם חזית רכבו השמאלית בהולך רגל שחצה לפניו מימין לשמאל במעבר החצייה. שדה הראייה ומצב הכביש אינם הגורם לתאונה אלא הגורם לתאונה הוא גורם אנוש.

ממצאיו של מר מזאריב תומכים בגרסתו של שקד ומחזקים אותה.

11. מסקנתו של מר מזאריב לפיה התאונה התרחשה על מעבר החצייה אינה מתיישבת אמנם עם מקום הצבעת הנאשמת אחרי מעבר החצייה (ת/4), אך בעניין זה שוכנעתי כאמור להעדיף את גרסתו של שקד כפי שפורט לעיל.

למעלה מן הצורך אציין, כי גם לו הייתי מסיקה כי התאונה התרחשה אחרי מעבר החצייה, עדיין מדובר באזור הסמוך למעבר חצייה וכן סמוך לכיכר תנועה שהוא אזור הומה אדם ועל כן, היה על הנאשמת לצפות כי באזור זה אנשים יחצו את הכביש ולנקוט במשנה זהירות.

12. אני מקבלת את טענתו של ב"כ הנאשמת כי חוות הדעת של מר מזאריב לקויה ונטולת חישובים בסיסיים. מר מזאריב הסביר בחקירתו הנגדית כי: **"אין מה לחשב במקרה ספציפי הזה, מכיוון שרכב שעומד במעבר חציה מרחק בלימה שלו ומרחק עצירה אפס. כל הולך רגל שהיה מצד ימין, חוצה מרחק כלשהו זה כל המרחק הזה החצייה הוא זמן איחור בתגובה."** (עמ' 6 שורות 19-21 לפרוטוקול הדיון) הסבר זה מקובל עלי.

יתרה מכך, מר מזאריב העיד בחקירתו הנגדית כי הגורם לתאונה הוא הנאשמת אשר לא הביטה לצד ימין: **"במקרה כזה נהגת הסתכלה לצד שמאל, לתנועה שמשמאלה והתעלמה מחוצים מצד ימין. אין צורך בשחזור. במהירות אפס כל תאונה נמנעת."** (עמ' 6 שורות 21-23 לפרוטוקול הדיון. וכן: **"אם הרכב היה עוצר ומסתכל לצד ימין לא תהיה סיבה שתהיה תאונה. גם אם זה היה במעבר חציה."** (עמ' 7 שורות 9-10 לפרוטוקול הדיון). דברים אלה מדברים בעד עצמם.

13. בגרסתה של הנאשמת במשטרה וכן בחקירתה הנגדית הודתה למעשה הנאשמת כי לא הבחינה בשקד משום שהסתכלה רק לצד שמאל ולא הסתכלה לצד ימין.

אני מקבלת את מסקנתו של מר מזאריב וסבורה כי אם הנאשמת הייתה מביטה לצד ימין - התאונה הייתה נמנעת. מר מזאריב אמנם לא התייחס בחוות דעתו לכך שהיה רכב מצד ימין לרכב הנאשמת אשר ייתכן כי חסם לה את שדה הראיה, אך הסביר כי: **"מכיוון שרכב א' היה בעצירה, אז הזמן שנדרש לבלימה ותגובה זה אפס. לכן כל חצייה של הולך רגל גם אם אחרי רכב שעמד מצד ימין או שלא היה רכב מצד ימין, ללא קשר לזמן, כל זה איחור בזמן תגובה. אז אין מה להתייחס. אם חצי חצי מטר או עשר מטר, אם המרחק תגובה היה אפס הייתה נמנעת התאונה."** (עמ' 7 שורות 28-31 לפרוטוקול הדיון).

14. למעלה מן הצורך יש להוסיף כי בנסיבות בהן הרכב מימינה של הנאשמת נעצר ושדה הראיה שלה היה חסום, על אחת כמה וכמה שהנאשמת הייתה צריכה לנהוג בזהירות, להתקדם מעט עם רכבה ולהביט לצד ימין לפני שהמשיכה בנסיעתה.

15. אני מקבלת את טענת ב"כ המאשימה כי התנהלותה של הנאשמת אחרי התאונה מהווה אף היא אינדיקציה לכך שהנאשמת פגעה בשקד. הנאשמת העידה כי: **"שאלתי אותו אם הכל בסדר ועקבתי בעיניים לאן הוא הולך תוך כדי שאני חוצה את הכיכר ומגיעה למקום חנייה שלשם הוא הגיע. שאלתי אותו אם הכל בסדר...אמרתי לו שיתן לי את הטלפון שלו...התקשרתי אליו בערב והוא אמר שהכל בסדר, התקשרתי לראות שהכל בסדר כי ככה סיכמתי איתי."** (עמ' 9, שורות 5-13 לפרוטוקול הדיון).

התנהלותה של הנאשמת לפיה עקבה אחרי שקד ונסעה אחריו על מנת לשאול שוב לשלומה, ביקשה את מספר הטלפון שלו והתקשרה אליו בערב, היא התנהלות אופיינית לאדם החש אשמה ולא לאדם הסבור כי הוא חף מפשע.

16. באשר לפגיעות שנגרמו לשקד, לפי טופס סיכום חדר מיון (1/ת) בבדיקתו נמצא כי הוא מתהלך בצליעה קלה, אך לא נמצאו סימני חבלה או הגבלה בתנועה. שקד טען בחקירתו הנגדית כי **"קיבלתי מכה בגב, יש לי פגיעה בגב ועשיתי פיזיותרפיה. זה מול הרופא שלי, אני מאמין. את הפגיעה שיצאה לי הוא יודע כבר. לא מחייב גם שטף דם זה גם פגיעה."** (עמ' 4 שורות 23-24 לפרוטוקול הדיון).

17. לאור כל האמור אני קובעת כי המאשימה הוכיחה את עובדות כתב האישום מעבר לכל ספק סביר. בהתאם, אני מרשיעה את הנאשמת בעבירות המיוחסות לה בכתב האישום.

טיעונים לעונש יישמעו בדיון בפני ביום 14.7.15 בשעה 14:30.

המזכירות תעביר עותק הכרעת הדין לצדדים ותזמנם לדיון בהתאם.

ניתנה היום, ד' תמוז תשע"ה, 21 יוני 2015, בהעדר הצדדים.